

С П О М Е Н Ъ

Отдавна азъ помня две бѣли брези,
Реката крайъ тѣхъ що извива,
Извива тѣй хубаво сини венци
Съ синчецѣтъ отъ близката нива.

Пролетъ ти помнишь ли листи зелени
Привечеръ брезитѣ потрепватъ въвъ страхъ,
Далечния западъ си багритѣ мѣни
И лѣтната вечеръ съ жетварския смѣхъ

Конярѣтъ... ти помнишь ли стадо коне,
Звънцитѣ що глѣхнатъ въ вечерния мракъ
И туй ненагледно пространно море
Отъ ниви, ливади и пѣсни и знакъ?

Ти помнишь ли привечеръ нѣчий кавалъ
Да глѣхне въвъ тѣмнитѣ стволи
И пакъ да проплаче въ тѣмата на жалъ
Тѣй сѣкашь че нѣкой се моли?

37

